

muligen vanskeliggjøre Lovforslagets Gjennemførelse ved denne Leilighed. Naar de Herrer ville erindre, at dette Lovforslag, saa ubetydeligt som det endog kan synes at være, dog er af den allerstørste Betydning for de Paagjældende — og jeg kan forsikre om, at for Mange af dem som jeg repræsenterer, er det et ligefrem Livsspørgsmaal — saa ville De se, at der for mig har kunneth være Anledning til at nære store Betænklichkeiten ved at gaa ind paa en saadan Udvidelse af Lovforslaget, som kunde bringe det i Fare, og dette har for mig været Anledning til at stemme imod Ændringsforslaget ved 2den Behandling. Den høitærede Minister har imidlertid lagt saa megen Vægt paa at faae det gennemført og paa at faae det gennemført strax, at jeg tror, at saaledes som Sagen nu staar, vil Ændringsforslagets Vedtagelse fremme og sikke Lovforslagets Gjennemførelse, navnlig da den høitærede Minister — hvis jeg har forstaaet ham ret — under den Forhandling, som han førte med Udvalget, har udtalt sig derhen, at hvis man vilde gaa ind paa denne Forøgelse af Premierlieutenanternes Lønning, saa vilde han modsætte sig enhver yderligere Udvidelse af Lovforslaget. Disse Omstændigheder have bragt mig til nu ved 3die Behandling at vilde stemme for dette Ændringsforslag, og jeg skal opfordre ærede Medlemmer, som muligvis forrige Gang stemte derimod, til nu at stemme derfor.

B. Solm: Man kan gjerne være enig med de Herrer i, at det var ønskeligt, om disse Mænd kunde faae en forbedret Lønning, men man maa vel mindes, at dette Lovforslag, da det kom ind til os her i Thinget, kun handlede om Underofficerer, indens Bestemmelserne om Premierlieutenanterne senere ere komne til. Det ærede Medlem for Færøerne (Barentzen) udtalte i gaar, at jeg havde sagt, at jeg ikke holdt saameget paa den formelle som paa den reelle Side af en Sag, og dette vil jeg ogsaa udtale nu. Det er ikke af formelle Hensyn, at jeg er imod Forslaget, men det er, fordi jeg, naar vi nu give baade Lieutenanter og Underofficerer Lønningsforbedring, næsten ikke veed, hvad vi skulle have at bestille, naar vi faae den virkelige Lønningslov for. Jeg kan heller ikke rigtig erkjende, at det kan siges at være et Livsspørgsmaal for adskillige af Premierlieutenanterne at faae dette Tillæg, thi hvis dette var Tilfældet, vilde det forundre mig, at den høitærede Krigsminister ikke ligesaa godt havde taget dem som Underofficererne med, da han indbragte Lovforslaget. Det vil ses, at Udvalget ikke har været uwilligt til at gaa ind paa selve Lønnen, idet man endog er gaaet noget videre, end den høitærede Minister har forlangt med Hensyn til Underofficererne, men man kan ogsaa gaa saa vidt, at man er nødt til at sige stop. Jeg tror ikke, man kan beskylde Udvalget for at have været

farrigt, da det endog er gaaet videre, end den høitærede Minister har forlangt. Jeg skal ikke negte, at jeg, da man var villig til at gaa ind paa en Forbedring af Underofficerernes Lønning, ja endog til at gaa videre, fik en Fornemmelse af, at den høitærede Minister deri maasse kunde finde en Grund til ogsaa at drøfte sig til at forlange noget lignende for Premierlieutenanterne, men heri ser jeg mig ikke i Stand til at følge ham af de Grunde, jeg har anført. Man har ofte havt Exempel paa, at man, naar man — om jeg saa maa sige — havde en Trumf i Baghaanden, naar selve Hovedspørgsmaalet kom frem, kunde faae en Minister til at gaa ind paa en Lønte, som han ellers, naar man ikke havde denne Trumf, ikke var tilbøjelig til at gaa ind paa. Dette er min Hovedgrund til ikke at ville gaa med til Ændringsforslaget. Jeg kan ikke erkjende, at Tjenesten, saaledes som det blev sagt af det ærede Medlem for Færøerne (Barentzen) lider derved, og jeg begrunder dette paa en Udtalelse, som kom fra den Minister, der i sin Tid indbragte den bestaaende Lønningslov her i Thinget. Jeg kan ikke huske ordret hvad han udtalte, men jeg husker, at da der blev indbragt Forslag for Thinget om forbedret Lønning for Lieutenanterne, udtalte den daværende Krigsminister sig derimod, fordi han fandt, at at man skulde være meget barsom med at give unge Mænd for høie Lønninger. Nu hører man fra en anden Side her i Salen, at de Lønninger, man dengang vedtog, vare af en saadan Beskaffenhed, at endog Tjenesten skulde lide derved, ja det ærede Medlem for Færøerne gif endog saa vidt, at han sagde, at de bevislig ikke kunne leve deraf. Jeg skal ikke negte, at saadanne Udtryk egentlig ikke egne sig til at anbefale Vedtagelsen af dette Ændringsforslag. — Der er en anden ny Paragraf, som er kommen ind, men som ikke fandtes i den høitærede Ministers oprindelige Forslag; det er den ny § 3, som handler om Officerers kommunale Afgifter. Jeg var ligesom de to ærede sidste Talere forhindret fra at være tilstede her ved denne Sags 2den Behandling, og da Paragrafen er bleven vedtagen, har jeg ikke villet stille Forslag om at negte den ved 3die Behandling, men dette er atter et nyt Princip, der er ført ind i Lovforslaget. Jeg tror, at man, naar der er Tale om en Tillægslov til de gjældende Lønningsbestemmelser, skal vogte sig for at føre det ene nye Princip ind i Lovforslaget efter det andet. Hvis jeg havde været tilstede ved 2den Behandling, vilde jeg paa det Bestemteste have talt imod Forslaget, fordi jeg mener, det er et Princip, som man meget skulde vogte sig for, idet man nemlig derved stiller Officererne fra den øvrige Del af Befolkningen, hvad jeg finder uehdigt. Imidlertid skal jeg ikke videre omtale denne Bestemmelse; vilde jeg have gjort det, skulde jeg have stillet Forslag om at stryge den, men jeg vil ikke stemme derfor, og